

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4T/131/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615010807
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Kráľová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2017:7615010807.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudkyňou JUDr. Monikou Kráľovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. februára 2017 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

S.. S. O., nar. XX.X.XXXX I. H., okres N. J. I., trvale
bytom mesto H., bez prihlásenia bytom H., W..
O. Č.. XX, okres N. J. I., toho času vo väzbe v ÚVV
a ÚVTOS Košice,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa XX. Z. XXXX o XX.XX E.. v H., na W.. N. Č.. XXX/XX, po vzájomnej dohode s už odsúdenými ml. N. S., V. E. a Y. E., bez povolenia vnikli do dvora rodinného domu Z. X. s drevenými palicami tak, že ml. N. S. na vchodovej bráne palicou roztiahol kovovú reťaz s uzamknutým visiacim zámkom, vošli do dvora, kde na ďalšej drevenej bráne zaistenej kovovou reťazou ml. N. S. trhnutím túto otvoril, na vchodových dverách do domu Y.Š. E. rozbil sklenenú výplň, čím spôsobili škodu XX,-€. a z dvora vyšli až potom, keď Z. X. viackrát vystrelil zo vzduchovej pištole,

t e d a

spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania vlámaním a so zbraňou a s najmenej dvoma osobami,

č í m s p á c h a l

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a),e) Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona.

Podľa § 101 ods. 1 Tr. zákona podmienienečne upúšťa od potrestania obžalovaného.

Podľa § 101 ods. 2 Tr. zákona mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 7 (sedem) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podal na tunajší súd obžalobu na obvineného ml. S. O. pre prečin porušovania domovej slobody podľa 194 ods. 1, 2 písm. a),b),c) Tr. zákona spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, pre skutok popísaný vo výroku tohto rozsudku, ktorá sa pôvodne viedla pod. sp. zn. 2T 103/2014 a z ktorej bol obžalovaný vylúčený na samostatné konanie.

Obžalovaný ml. S. O. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku.

Na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku obžalovaný odpovedal áno.

Na základe vyhlásenia obžalovaného ml. S. O., že je vinný zo spáchania žalovaného skutku a po zistení stanoviska prokurátorky, poškodeného, obhajcu, zástupkyne Úradu práce sociálnych vecí a rodiny, ktorí navrhli vyhlásenie obžalovaného prijať, súd na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. poriadku rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Preto na hlavnom pojednávaní vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného ml. S. O., že je vinný zo spáchania žalovaného skutku, súd ho uznal za vinného zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný ml. S. O. naplnil po objektívnej aj subjektívnej stránke skutkovú podstatu trestného činu porušovania domovej slobody podľa 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a), e) Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, pretože spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného a čin spáchal so zbraňou, vlámaním a najmenej s dvoma osobami. Uvedeného konania sa dopustil tak, že po vzájomnej dohode s odsúdenými ml. N. S., Y. E. M. V. E. s palicami, bez povolenia vnikli do dvora rodinného domu Z. X. roztrhnúc kovovú reťaz s visiaticim zámkom na vchodovej plechovej bráne, následne odtrhnutím kovovej reťaze, ktorou bola zaistená ďalšia drevená brána, pričom na vchodových dverách do domu rozbili sklenenú výplň.

Oproti obžalobe súd neposúdil konanie obžalovaného podľa § 194 ods. 2 písm. b) Tr. zákona - teda, že spáchal trestný čin prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu (teda takým spôsobom prekonania prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu do obydľia a súčasne nenapíňa znaky vlámania), pretože jeho konanie naplnilo známky vlámania sa a bolo teda aj právne kvalifikované podľa § 194 ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona.

Z okolností spáchania skutku je zrejmé, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu domovej slobody.

V zmysle § 95 ods. 2 Tr. zákona je závažnosť konania u obžalovaného ml. S. O. vyššia než malá.

Obžalovaný ml. S. O. podľa správy Základnej školy s materskou školou v H., ktorú navštevoval v dobe spáchania skutku bol v kolektíve obľúbený, na vyučovaní aktívny, pričom dosahoval priemerné výsledky vo vzdelávacom procese. Nemali vedomosť o tom, aby sa dopúšťal priestupkov resp. trestných činov.

Z charakteristiky Úradu práce sociálnych vecí a rodiny N. J. I., oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately súd zistil, že obžalovaný bol nimi vedený od roku 2006 z dôvodu záškoláctva. V škole rešpektoval príkazy učiteľov, bol medzi spolužiakmi obľúbený, bol usilovný. V januári 2011 sa dopustil činu inak trestného, a to prečinu krádeže, pričom trestné stíhanie bolo zastavené z dôvodu nedostatku veku. V decembri 2012 a v januári 2013 sa mal dopustiť prečinu krádeže.

Podľa lustrácie v registri priestupkov obžalovaný nemá žiaden záznam. V odpise z registra trestov má obžalovaný zaznamenané jedno odsúdenie, a to Okresným súdom Spišská Nová Ves v konaní sp. zn. 5T 171/2013.

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 171/2013 vyplynulo, že rozsudkom zo dňa 23.5.2014, právoplatným dňa 23.5.2014 bol ml. S. O. uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka. Ohľadne odsúdenia platí zákonná fikcia, že sa neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal z ustanovení § 34 Tr. zákona a § 97 ods. 1, 3 Tr. zákona, teda z podmienok ukladania trestu a jeho účelu u mladistvého.

Účelom trestu u mladistvého je podľa § 97 ods. 1 Tr. zákona predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávnych činov a primerane chrániť aj spoločnosť, má viesť súčasne k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia. Podľa § 97 ods. 3 Tr. zákona pri ukladaní trestu je treba prihliadať na osobnosť mladistvého, jeho rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, osobné, sociálne a rodinné pomery, pričom musia byť primerané povahe a závažnosti spáchaného činu a majú viesť k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia tak, aby predchádzali protiprávnym činom.

Súd postupoval podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona a prihliadol na pomer a mieru poľahčujúcich okolností. Obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho oľutoval, čo je poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l) Tr. zákona. Zároveň viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, čo je poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. j) Tr. zákona (skutku v trestnej veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 171/2013 sa dopustil až po predmetnej trestnej činnosti). Príťažujúcu okolnosť u obžalovaného súd nezistil žiadnu.

S prihliadnutím osobu obžalovaného ml. S. O. najmä na jeho doterajší život, na zistenie dvoch poľahčujúcich okolností a žiadnej príťažujúcej okolnosti, na povahu spáchaného prečinu a jeho závažnosť súd dospel k záveru, že sú splnené všetky zákonné predpoklady na podmienené upustenie od potrestania obžalovaného, ktoré možno považovať za dostatočné.

Súd zároveň určil podľa § 101 ods. 2 Tr. zákona obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 7 (sedem) mesiacov, teda v strede zákonnej sadzby, počas ktorej bude súd sledovať správanie sa obžalovaného a ktorá je aj s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti dostatočná na posúdenie správania sa obžalovaného do budúcnosti.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na tunajší súd.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.